

Intocmirea construcțiunii se poate vedea din figurile de pe planșa alăturată și nu are nevoie de altă descripție.

Bine înțeles că exemplul tratat de mine poate servi numai ca un ghid, în ce privește desfășurarea procedurii de calcul, când ne propunem problema de construcție.

Cel ce proiectează o lucrare, care urmează să se execute, își poate alege orice întocmire, variind travaliurile admisibile, deci procentul armaturii, precum și dimensiunile principale ale grinzilor. Astfel poate satisface condițiilor de estetică, minim de cost, înălțime de construcție disponibilă, distribuție de grinzi principale impusă, etc.

În ce privește însă organizmul intern al „grinzii“ sau „dalei“, adică modul de întocmire al armaturilor, o practică se impune, sau cel puțin o literatură succintă asupra construcțiilor de beton armat executate, ceiace doritorii pot găsi în Revista „*Beton und Eisen*“ a D-lui Dr. *Emperger*, în tratatul deja cunoscut al lui *Cristophe*, etc.

(Va urmà)

Ion M. Ionescu

Inginer
Secția I de întreținere C. F. R.
T.-Severin.

CONSIDERAȚIUNI

ASUPRA

CONDIȚIUNILOR de ASIGURARE contra ACCIDENTELOR CORPORALE

La Societatea de asigurare „GENERALA“ din București ¹⁾

Traiul febril pe care'l duce omul în timpurile acestea, transporturile des repetate pe uscat, pe apă, cu drumul de fer, vapoare, lunturi, trăsuri, automobile, etc., etc., munca în fabrici, mine, pe șantierile de lucrări, etc., etc.; fac ca viața și sănăta-tea omului să fie continuu amenințate.

Considerând cele de mai sus, Societățile de asigurare, dacă

¹⁾ Chestiunea asigurării contra accidentelor corporale interesază pe mulți dintre membrii Societății noastre; ea va fi tratată în Nr. viitor al Buletinului din punctul de vedere juridic. (N. R.)

ar avea în adevăr intențiuni umane, ar fi de un incontestabil folos social.

E necesar, pot zice chiar indispensabil, de a se asigura aceia care nu pot lăsa familii lor, averi după dâșii. Societățile noastre de asigurări însă abuzează, la facerea asigurărilor, punând condițiuni absolut oneroase și nejuste celor care cad în cursa pe care le-o întinde necesitatea asigurării familiii, lor, așa fel că în condițiunile actuale asigurarea nu este decât o iluziune.

Pentru ilustrarea acestei afirmațiuni, cât și pentru prevenirea acelor care doresc să se asigure, voi reproduce mai jos unele articole și aliniate din condițiunile generale de asigurări ale Societății „*Generală*“, condițiuni cam identice cu ale celorlalte Societăți, pentru ca colegii mei să se ferească de astfel de condițiuni.

Subsemnatul am avut prevederea de a mă asigura în contră invalidităților eventuale permanente, ce mi le-ar fi putut provoca accidentele întâmplătoare în serviciul meu de inginer diriginte al porturilor Turnu-Severin, Gruia, Cetatea, Calafat, Bistreț și Bechet, și am putut să constat de fapt, că în condițiunile pe care le pun Societățile de asigurare și în particular Societatea «*Generală*» cu care am contractat, asigurările sunt iluzorii pentru asigurați; rezultatul lor efectiv fiind contribuirea acestora la sporirea dividendelor Societății.

De exemplu: *Art. 13*, la ultimul aliniat zice :

«In toate cazurile de invaliditate permanentă, Societatea «este în drept ca în locul sumii de despăgubire fixată provizor «de ea, sau de comisiunea de experți menționată la art 18, să «plătească în decursul primilor 3 ani, după terminarea tratamentului medical și după ce va fi recunoscut obligațiunea ei «de plată, o dobândă de 6% pe an asupra sumii fixată provizor «ca despăgubire. După expirarea a cel mult trei ani, Societatea «va plăti, dacă și întru cât invaliditatea ar mai continua, un «capital corespunzător invalidității ce se va constata atunci.»

Notați bine că aliniatul de mai sus specifică că se aplică la toate cazurile de invaliditate permanentă.

Ca corolar la aliniatul de mai sus, dau mai jos un aliniat din art. 17 din aceleași condițiuni.

«Dreptul la despăgubire pentru cazurile de invaliditate «permanentă este personal și nici decum transmisibil celor în «drept ai asiguratului, sau unei terțe persoane».

Aceste două aliniate fac ca orice asigurat care suferă de o invaliditate permanentă ori cât de gravă, va primi în timp de 3 ani o dobândă de 6% la o sumă stabilită provizoriu ca despăgubire, dacă asiguratul va trăi atât, iar dacă nu va supraviețui acestui termen, moștenitorii săi nu vor primi nimic, nici dobânda nici capetele, rămânând în profitul Societății suma de despăgubire ce i s'ar fi cuvenit, pentru care bine înțeles plătitese ratele de asigurare înainte de accident.

«Art. 16. După primirea certificatului medical final și a celor alte piese justificative necesare, Societatea stabilește dacă «și ce despăgubire este loc a se fixa și încunoștiințează despre aceasta pe beneficiar.

«Dacă deciziunea Societății, adică suma fixată, sau refuzul «eventual de a despăgubi, nu este contestat printr'o scrisoare re-«comandată adresată Direcțiunii Societății în timp de cel mult «15 zile după comunicarea ei, ea se va considera ca acceptată «de drept».

Ori acest articol, la prima vedere, pare natural și just, însă examinat cu atențiune veți putea observa că Societatea uită să și fixeze un termen în care este datorare să comunice daunatului despăgubirea ce i fixează sau refuzul ei de a despăgubi, pe când însă nu uită de a fixa daunatului termenul de 15 zile pentru contestarea deciziunii Societății, după care termen expirat, deciziunea ei necontestată se consideră acceptată de daunat, fără a încăpea vre-o scuză oricât de justificată.

Scopul e ușor de înțeles :

Societatea nu răspunde, iar daunatului nu îi rămâne decât să meargă la Societate să se milogească pentru dreptul său și să primească cât bine voește dânsa să-i asvârle, sau dacă este conștient de dreptul său și dacă dispune de mijloace, va intenta proces, însă numai înaintea Tribunalului de Ilfov, căci așa se stipulează în condițiunile de asigurare.

Tot prin nerăspunsul ei, Societatea își ajunge scopul de a evita comisiunea de experți prevăzută de art. 18 din condițiuni, compusă din un delegat numit de Societate, unul de daunat și al treilea ales de aceștia doi, sau numit de Tribunal. Deci o comisiune care prezintă garanție serioasă pentru asigurat, dar din cauză că Societatea poate să nu comunice deciziunea

ei, această comisiune nu va putea avea loc ; căci iată ce zice art. 18 în această privință.

«Asiguratul este obligat a cere convocarea comisiunii (de «experți) cel mai târziu 15 zile dela propunerea de despăgubire «definitivă ce-i va fi făcut Societatea, etc. etc.

Ori, Societatea nu face nici o propunere și daunatul n'are ce contestă și nici a convoca comisiunea de experți.

Tot relativ la nefixarea de termen în ce privește! Societatea, dau mai jos încă două aliniate din art. 7.

«Art. 7. Dacă în timpul duratei asigurării asiguratul își «schimbă profesiunea sau ocupațiunea lui obișnuită, fie temporal, «fie pentru totdeauna etc. etc., Societatea trebuie să fie imediat «avertizată prin scrisoare recomandată, asigurarea este sus-«pendată din momentul în care schimbarea s'a produs până la «eliberarea unei declarațiuni înscrise din partea Societății, constatând că a luat act despre schimbare».

Ori daunatului i se impune să avertizeze Societatea imediat de schimbarea survenită, iar Societatea în loc să se oblige să dea tot imediat și dânsa declarația că a luat act de schimbare, nu 'și pune nici un termen, cu toate că asigurarea se suspendă în mod nedrept, căci prima de asigurare este plătită de asigurat pentru ocupația sa anterioară și mica diferență în plus se va plăti, de sigur la cerere, de asigurat, s'au la rigoare se poate urmări judecătorește.

Tot relativ la suspendarea asigurării în mod tot așa de rapace, dau 2 aliniate din art. 6.

«Dacă plata primei s'a întârziat pentru un motiv oare-«care, asigurarea nu intră în vigoare de cât a doua zi la a-«mează după ce s'a efectuat plata.

«Societatea își rezervă cu toate acestea dreptul de a ur-«mări pe calea judiciară, plata primelor și a cheltuelilor oca-«zionate ; dar este bine înțeles că polița nu va reintră în vi-«goare, și aceasta numai la accidente întâmplare ulterior, decât «a doua zi la amiază, după plata tuturor primelor restante, și «a cheltuelilor relative, etc. etc.

«Prima aferentă timpului trecut în acest interval rămâne «de drept, câștigată de Societate».

In aceste condițiuni ne modificate sau ne suprimate, o a-

sigurare făcută pentru cazurile de invaliditate permanentă nu este decât o ficțiune.

Așa de exemplu, subsemnatul am fost asigurat la Societatea «Generală» contra accidentelor corporale de invaliditate permanentă, pentru suma de 20.000 lei, și am suferit o asemenea invaliditate prin căderea mea într'un șlep. Am îndeplinit întocmai toate obligațiunile din polița de asigurare și după 6—7 luni dela accident, când am terminat cura medicală, am trimis Societății certificatul medical final cerut de Art. 16 de mai sus, împreună cu pretențiunile mele de despăgubire, însă n'am primit răspunsul cu deciziunea Societății relativ la despăgubire, nici după o lună și nici chiar în urma somațiunii ce i-am făcut prin portărei. Astfel încât am fost silit să-i intentez acțiune înaintea Tribunalului Comercial de Ilfov, căci condițiunile stipulează că numai înaintea acestui Tribunal se pot intenta procese Societății.

La înfățișare Societatea a cerut aplicarea faimosului aliniat dela art. 13, arătat mai sus și care fiind admis de Tribunal, cu toate străgăniurile și cheltuelile mari ocazionate, n'am putut să obțin decât ca prin sentința Tribunalului Comercial Ilfov No. 624/906, confirmată prin sentința Curței de Apel No. 38/906 și rămasă definitivă, să fie condamnată Societatea să mi plătească în timp de 3 ani, câte 420 lei anual, adică dobânda de 6% la un capital estimat provizor de 7000 lei, pe baza actului expertului numit de Tribunal și care a constatat, chiar după 9 luni dela accident, o invaliditate la piciorul drept de 70%; și să notați că în acest timp trebuie să continuu cu plata primei de asigurare de 240 lei anual. Deci în definitiv, cu toate că sunt asigurat pentru suma de 20.000 lei, grație acestor faimoase condițiuni interpretate chiar de Tribunal și Curte, am obținut o despăgubire efectivă derizorie de 180 lei anual în timp de 3 ani, ceea ce de sigur nu se poate socoti ca o asigurare serioasă, ci ca o negustorie pentru Societate.

După cele expuse cred că nu mai rămâne decât ca Societatea de asigurare «Generală» în scopul de a fi ea însăși și mai asigurată contra clienților săi care au curajul de a o țări la judecată, să mai introducă un imperceptibil aliniat printre faimoasele condițiuni de mai sus și prin care să își rezerve dreptul ca chiar dacă va fi condamnată de instanțele judecătorești să

nu mai plătească nimic asiguraților, sau ca aceștia să nu se mai poată adresă justiției fără autorizare în scris din partea sa.

Sper stimați camarazi că veți îmbrățișa cu toată căldura și perseverența ce vă caracterizează această chestiune, de un interes incontestabil pentru mulți dintre noi, cât și mai ales pentru lucrătorii și meseriașii de sub administrația noastră.

Inginer G. Leurdeanu

Calafat.

